

משנה א'

מאימתי קורין את שמע בערבית. משעה שהכהנים נכנסים לאכל בתרומתן, עד סוף האשמורה הראשונה, דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים, עד חצות. רבן גמליאל אומר, עד שיעלה עמוד השחר. מעשה שבאו בניו מבית המשתה, אמרו לו, לא קרינו את שמע. אמר להם, אם לא עלה עמוד השחר, חיבין אתם לקרות. ולא זו בלבד, אלא כל מה שאמרו חכמים עד חצות, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. הקטר חלבים ואברים, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. וכל הנאכלין ליום אחד, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. אם כן, למה אמרו חכמים עד חצות, כדי להרחיק את האדם מן העבירה:

משנה ב'

מאימתי קורין את שמע בשחרית. משיכיר בין תכלת ללבן. רבי אליעזר אומר, בין תכלת לברתי. (וגומר) עד הניץ החמה. רבי יהושע אומר, עד שלש שעות, שפן דרך בני מלכים לעמוד בשלש שעות. הקורא מכאן ואילך לא הפסיד, באדם הקורא בתורה:

משנה ג'

בית שמאי אומרים, בערב כל אדם יטו ויקראו, ובבקר יעמדו, שנאמר ובשכבך ובקומך. ובית הלל אומרים, כל אדם קורא כדרךכו, שנאמר

וּבְלַכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ. אִם בֶּן, לָמָּה נֹאמַר וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ, בְּשָׁעָה שְׁבַנִּי אָדָם
 שׁוֹכְבִים, וּבְשָׁעָה שְׁבַנִּי אָדָם עוֹמְדִים. אָמַר רַבִּי טַרְפוּן, אֲנִי הָיִיתִי בָּא
 בַּדֶּרֶךְ, וְהִטַּתִּי לְקָרוֹת, כַּדְּבָרֵי בֵּית שְׁמַאי, וְסַבַּנְתִּי בְּעַצְמִי מִפְּנֵי הַלְּסָטִים.
 אָמְרוּ לוֹ, כִּדֵּי הָיִיתָ לְחוּב בְּעַצְמְךָ, שְׁעַבְרַתָּ עַל דְּבָרֵי בֵּית הַלֵּל:

משנה ד'

בְּשַׁחַר מְבָרַךְ שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֶיהָ, וּבְעֶרֶב שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וְשְׁתֵּים
 לְאַחֶיהָ. אַחַת אֶרְפָּה וְאַחַת קֶצֶרֶה. מְקוּם שֶׁאָמְרוּ לְהֶאָרִיךְ, אֵינוֹ רֵשָׁאֵי
 לְקֶצֶר. לְקֶצֶר, אֵינוֹ רֵשָׁאֵי לְהֶאָרִיךְ. לְחֹתֶם, אֵינוֹ רֵשָׁאֵי שְׁלֵא לְחֹתֶם.
 וְשְׁלֵא לְחֹתֶם, אֵינוֹ רֵשָׁאֵי לְחֹתֶם:

משנה ה'

מִזְכִּירִין יְצִיאַת מִצְרַיִם בַּלַּיְלוֹת. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה, הָרִי אֲנִי כְּבֶן
 שְׁבַעִים שָׁנָה, וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֹּאמַר יְצִיאַת מִצְרַיִם בַּלַּיְלוֹת, עַד שֶׁדִּרְשָׁה בֶּן
 זֹמְא, שֶׁנֶּאמַר לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם יְצִיאַתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.
 יְמֵי חַיֶּיךָ, הַיְמִים. כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, הַלַּיְלוֹת. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, יְמֵי חַיֶּיךָ,
 הָעוֹלָם הַזֶּה. כָּל (יְמֵי חַיֶּיךָ), לְהַבִּיא לַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ:

משנה א'

הִיָּה קוֹרֵא בַּתּוֹרָה, וְהִגִּיעַ זְמַן הַמְקָרָא, אִם כּוֹן לְבוֹ, יֵצֵא. וְאִם לֹא, לֹא יֵצֵא. בַּפְּרָקִים שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הַכְּבוֹד וּמִשֵּׁיב, וּבְאִמְצַע שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הַיְרָאָה וּמִשֵּׁיב, דְּבַרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּאִמְצַע שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הַיְרָאָה, וּמִשֵּׁיב מִפְּנֵי הַכְּבוֹד, בַּפְּרָקִים שׁוֹאֵל מִפְּנֵי הַכְּבוֹד, וּמִשֵּׁיב שְׁלוֹם לְכָל אָדָם:

משנה ב'

אִלוּ הֵן בֵּין הַפְּרָקִים, בֵּין בְּרֻכָּה רֵאשׁוֹנָה לְשֵׁנִיָּה, בֵּין שֵׁנִיָּה לְשִׁמְעַ, וּבֵין שִׁמְעַ לְוְהִיָּה אִם שָׁמַעַ, בֵּין וְהִיָּה אִם שָׁמַעַ לְוִיֵּאמְרַ, בֵּין וִיֵּאמְרַ לְאַמַּת וִיֵּצִיב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בֵּין וִיֵּאמְרַ לְאַמַּת וִיֵּצִיב לֹא יִפְסִיק. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קֶרְחָה, לָמָּה קִדְמָה שִׁמְעַ לְוְהִיָּה אִם שָׁמַעַ, (אֶלָּא כַּדִּי) שִׁיקְבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם תְּחַלָּה, וְאַחֲרַיָּךְ יִקְבֵּל עָלָיו עַל מִצּוֹת. וְהִיָּה אִם שָׁמַעַ לְוִיֵּאמְרַ, שְׁוְהִיָּה אִם שָׁמַעַ נוֹהֵג בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, וִיֵּאמְרַ אֵינּוּ נוֹהֵג אֶלָּא בַּיּוֹם (בַּלְבָּד):

משנה ג'

הַקּוֹרֵא אֶת שִׁמְעַ וְלֹא הִשְׁמִיעַ לְאַזְנוֹ, יֵצֵא. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, לֹא יֵצֵא. קָרָא וְלֹא דִקְדַק בְּאוֹתֵיּוֹתֶיהָ, רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר יֵצֵא, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר לֹא יֵצֵא. הַקּוֹרֵא לְמַפְרַעַ, לֹא יֵצֵא. קָרָא וְטָעָה, יַחֲזוֹר לְמִקּוֹם שִׁטָּעָה:

הָאֲמֵינִין קוֹרִינן בְּרֵאשׁ הָאֵילָן אוֹ בְּרֵאשׁ הַנְּדָבָר, מֵה שְׂאִינָן רְשָׁאִין לַעֲשׂוֹת
כֵּן בַּתְּפִלָּה:

משנה ד'

חָתַן פְּטוֹר מִקְרִיאַת שְׁמַע בְּלֵילָה הָרֵאשׁוֹן עַד מוֹצְאֵי שַׁבָּת, אִם לֹא עָשָׂה
מַעֲשֵׂה. מַעֲשֵׂה בְּרַבֵּן גַּמְלִיאֵל שֶׁקָּרָא בְּלֵילָה הָרֵאשׁוֹן שְׁנֵשָׂא. אָמְרוּ לוֹ
תַּלְמִידָיו, (לֹא) לְמַדְתָּנוּ, רַבֵּנוּ, שֶׁחָתַן פְּטוֹר מִקְרִיאַת שְׁמַע (בְּלֵילָה
הָרֵאשׁוֹן). אָמַר לָהֶם, אֵינִי שׁוֹמֵעַ לָכֶם לְבַטֵּל מִמֵּנִי מַלְכוּת שָׁמַיִם אֲפֹלוּ
שְׁעָה אַחַת:

משנה ה'

רַחֵץ בְּלֵילָה הָרֵאשׁוֹן שְׁמִתָּהּ אֲשֶׁתּוֹ. אָמְרוּ לוֹ תַּלְמִידָיו, (לֹא) לְמַדְתָּנוּ,
רַבֵּנוּ, שֶׁאַבֵּל אָסוּר לְרַחֵץ. אָמַר לָהֶם, אֵינִי כְּשֶׁאָר כָּל אָדָם, אֲסֻטְנִיס אָנִי.
וּכְשִׁמַּת טָבִי עֲבָדוּ, קִבַּל עָלָיו תַּנְחוּמִין. אָמְרוּ לוֹ תַּלְמִידָיו, (לֹא) לְמַדְתָּנוּ,
רַבֵּנוּ, שְׂאִין מְקַבְּלִין תַּנְחוּמִין עַל הָעֲבָדִים. אָמַר לָהֶם, אֵין טָבִי עֲבָדִי
כְּשֶׁאָר כָּל הָעֲבָדִים, כְּשֶׁר הָיָה:

משנה ד'

חָתַן אִם רָצָה לְקָרוֹת קְרִיאַת שְׁמַע לֵילָה הָרֵאשׁוֹן, קוֹרֵא. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן
גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, לֹא כָּל הָרוֹצֵה לְטַל אֶת הַשֵּׁם יִטַּל: